

ЛИШАВСЯ ОДИН ДЕНЬ ДО РІЗДВА

У маленькому селі Шумки було навдивовижу шумно. Із майстерні Маленького Марсіянина линув безперервний стукіт, Меекі пекла різдвяні пироги, а Лепеуга, Кроко та Лео разом прикрашали село. Свинка Хрю та Їжко вже співали веселих різдвяних пісень.

— Ох і гарні наші Шумки! — вигукнув Лепепуга.
— Авжеж, і такі шумні! — додав Лео.
— Проте зі снігом були б ще кращі... — пробурмотів Кроко.

Адже погода стояла тепла, і хоч би одна сніжинка пролетіла!

Усі мешканці Шумків обливалися потом, та однаково надягали товсті вовняні шапки й пили гарячий шоколад.

Шумляни раз по раз із надією піднімали голови, але з неба до них лише поблажливо всміхалося сонце — зрозуміло, що снігопаду не буде...

Аж ось на триколісному велосипеді з гуркотом прикотили Кіт-лікар і його асистент Йоші.

Вони хотіли побачити, чи всі шумляни впоралися зі своїми завданнями.

— А що це так смачно пахне? — запитав Йоші.

Він аж задихався, так поспішав приїхати.

— Різдяні пироги Меекі, — відповів Лео.

— Чи не жарко вам у вовняних шапках? — здивувався Кіт-лікар.

— Авез! Але у сапці ліпсе відцувається Різдва, — шморгнувши носом, прошепелявила Свинка Хрю.

Вона мала невеличкий нежить.

— Я не можу покататися на санках, тому не відчуваю Різдва, — поскаржився Йоші.

Шумляни хором зітхнули.

— А я хотів би зліпити сніговика, — буркнув Кроко.

— І звести снігову хатинку іглу, — крикнув Лепепуга.

— Та-а-ак... А як весело гратися в сніжки! — пропищав Їжко.

— А я хочу на ковзанку, — озвався Лео.

— Лікарю, як ти вважаєш, до Різдва випаде сніг? — спитала Меекі.

— Не схоже... — відповів Кіт-лікар. — Але гарно й без нього!

— Авез, з ним ци без нього, — прошепелявила Свинка Хрю.

— Гарно й без снігу, — підтвердив Лепепуга.

— Та навіть ще краще, — кивнув Лео.

— Б'юсь об заклад, що набага-а-ато краще, — протягнув Кроко.